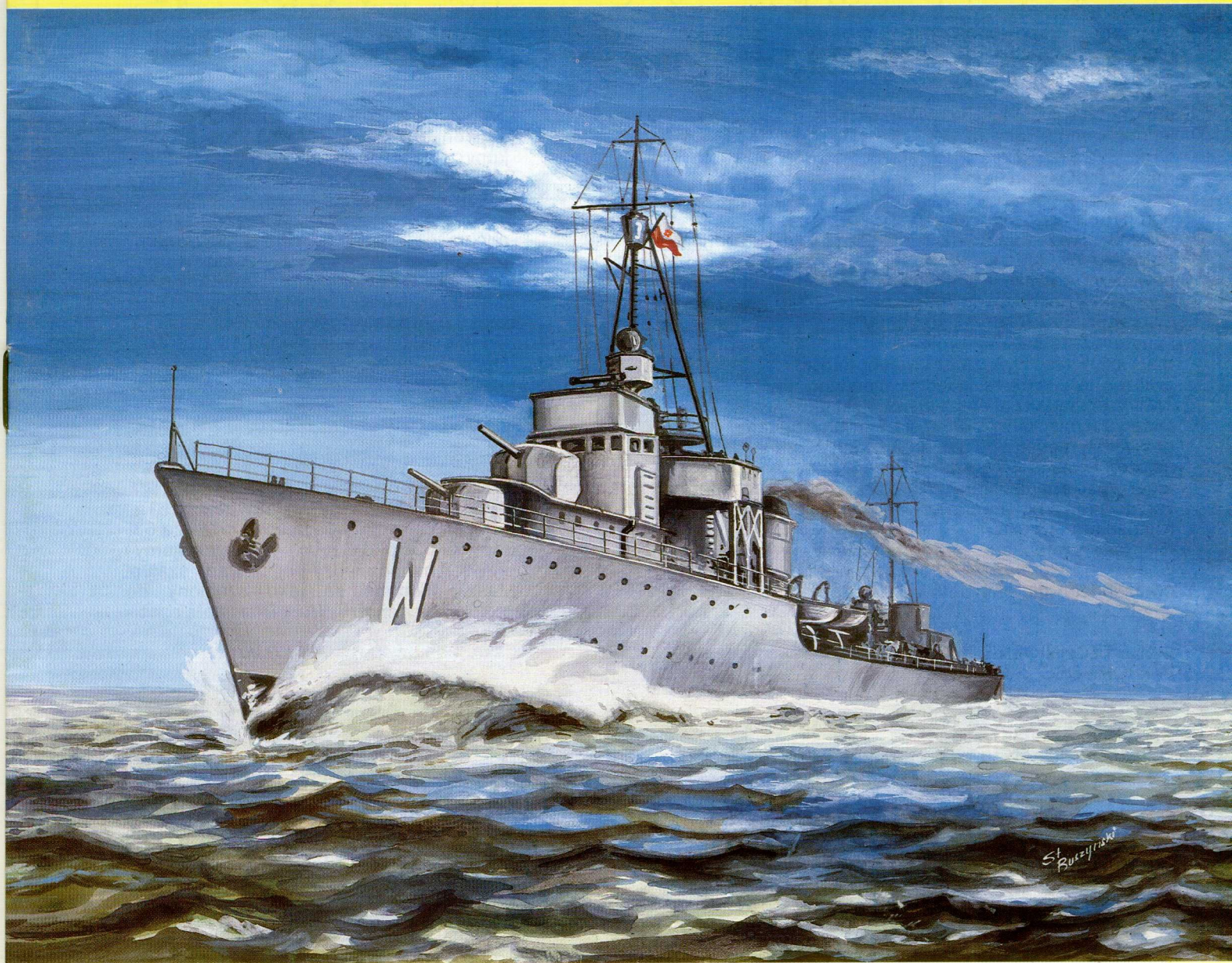

Model kartonowy

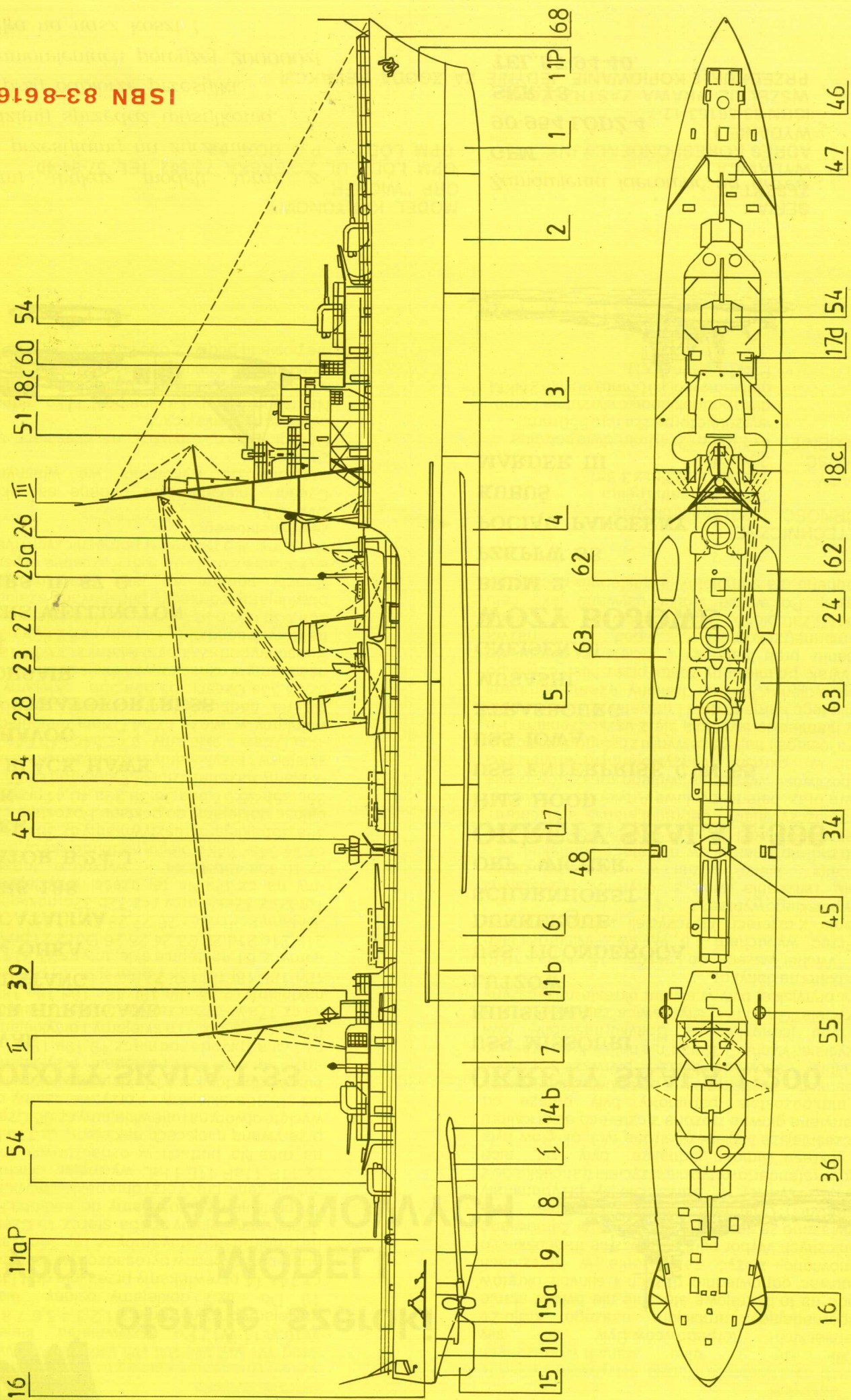
1:200

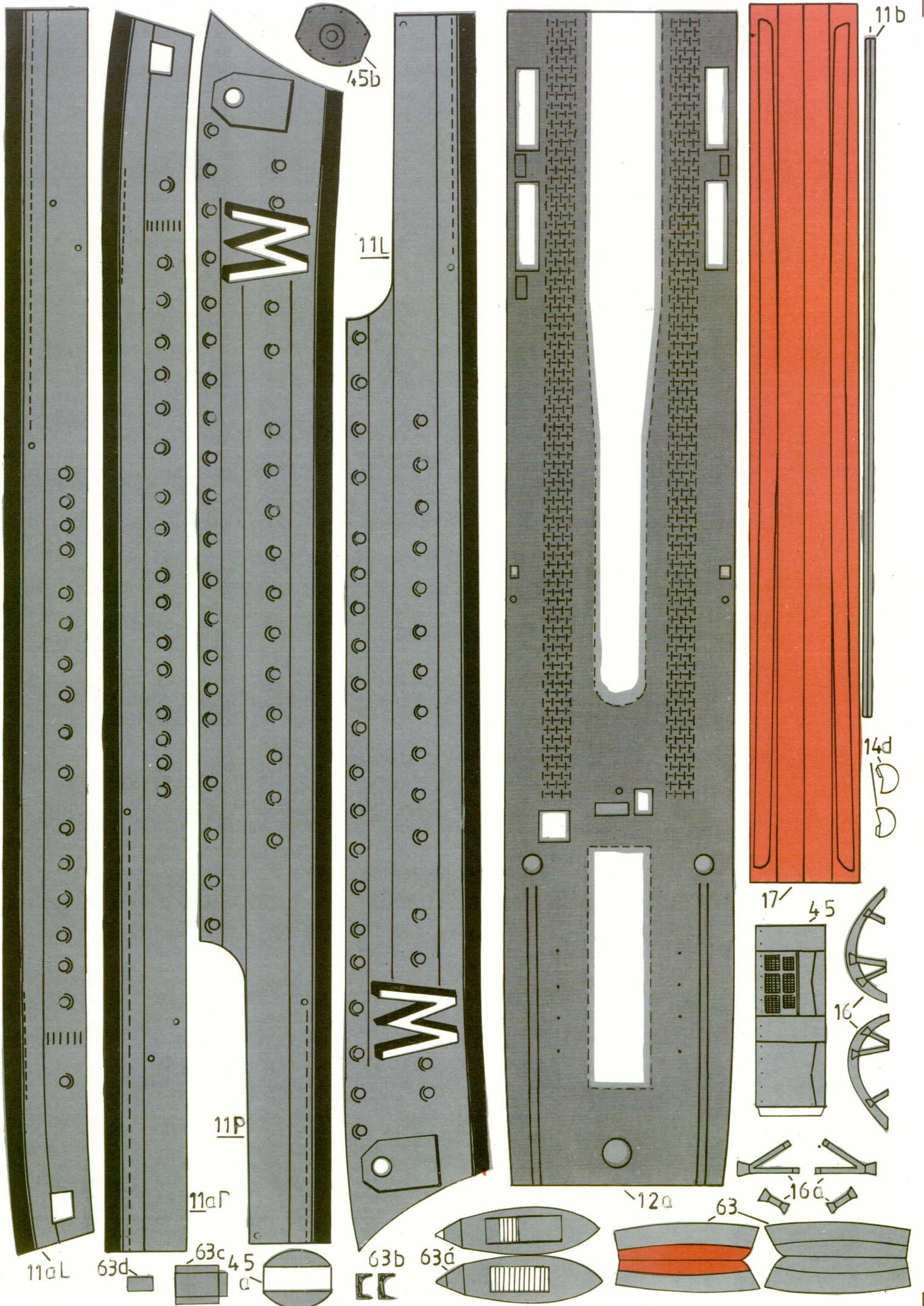
ORP WICHER

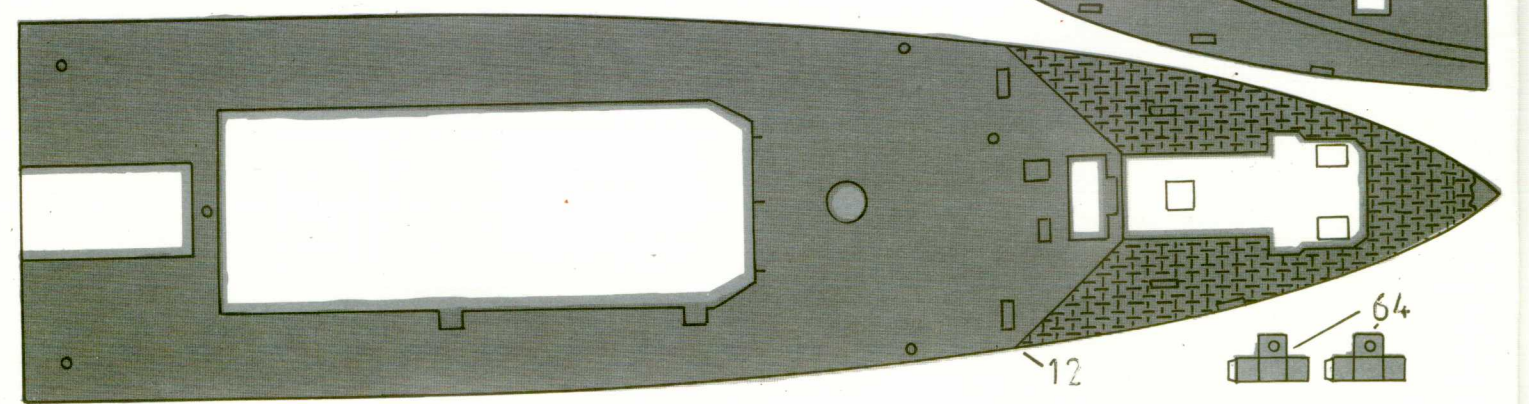
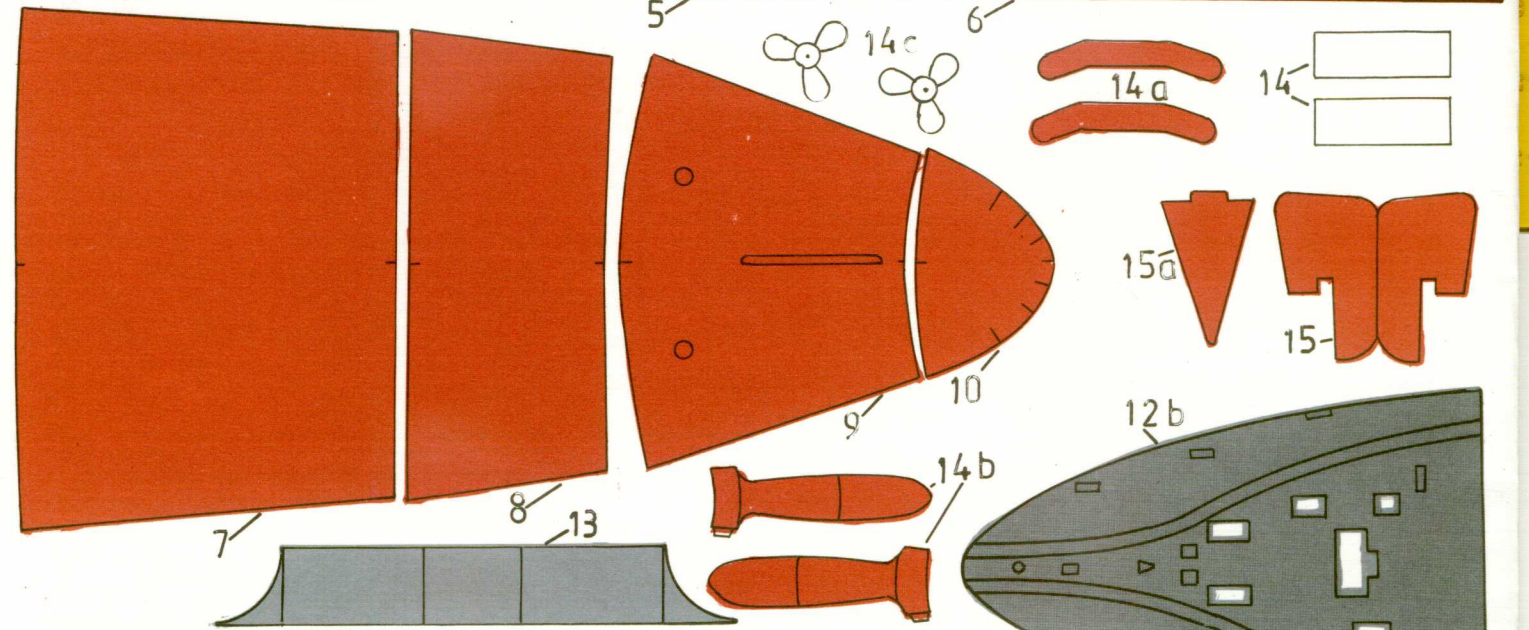
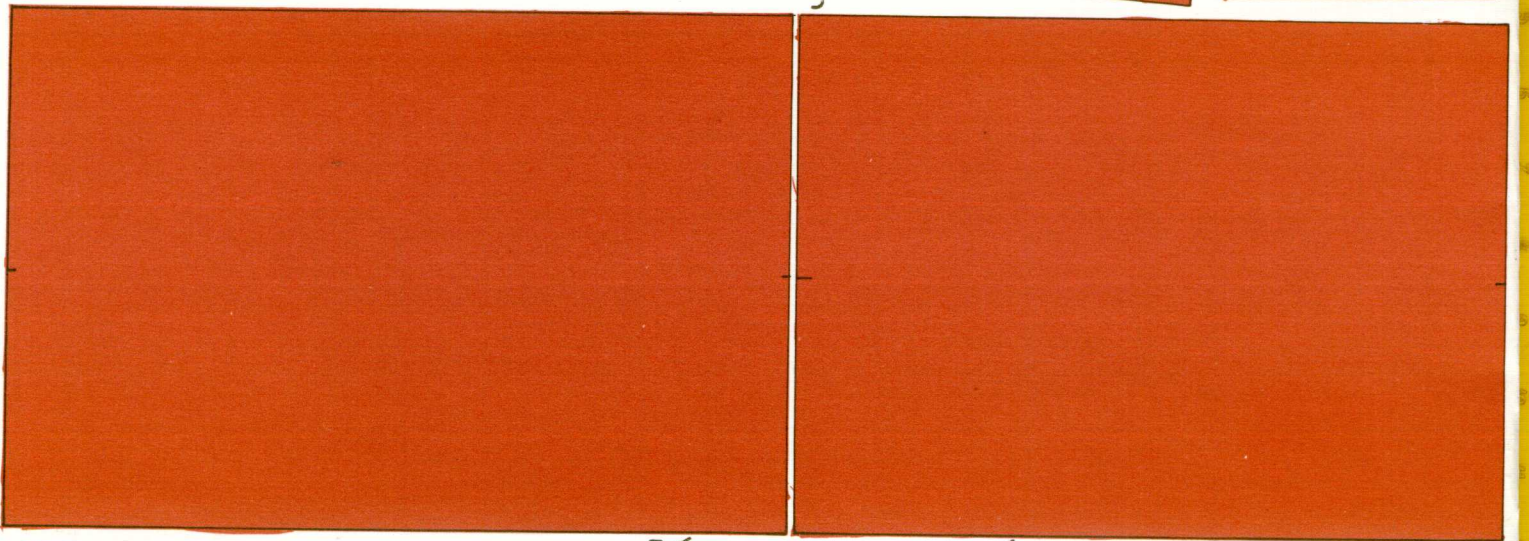
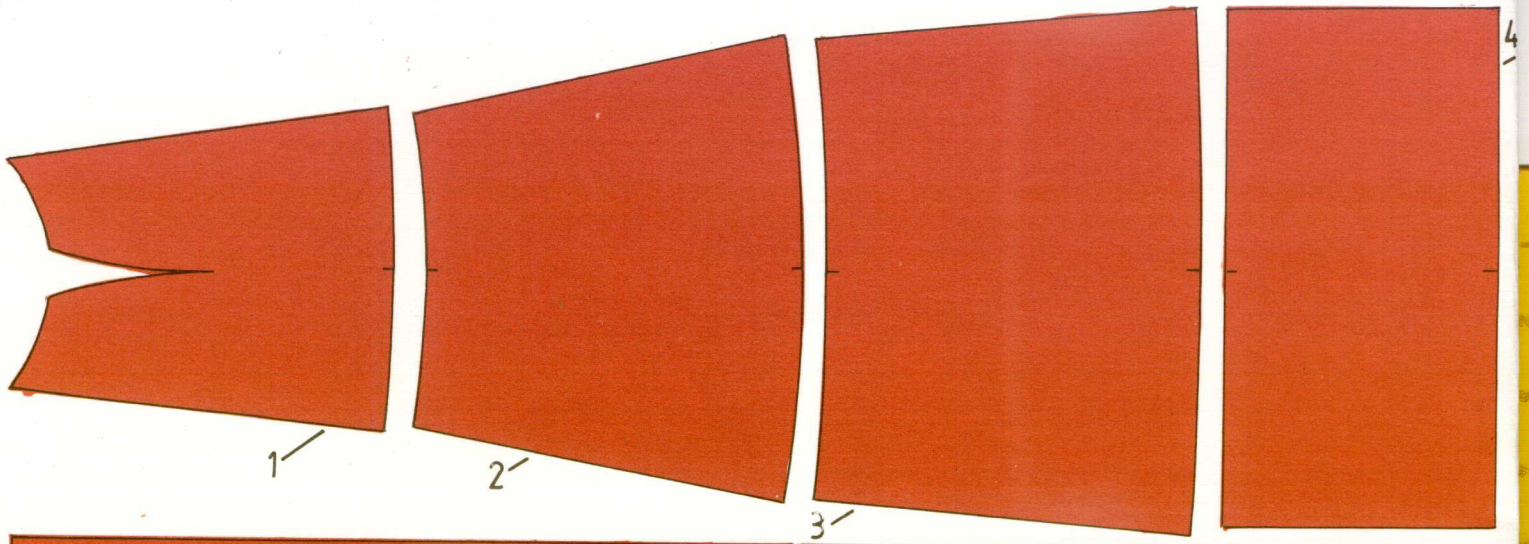

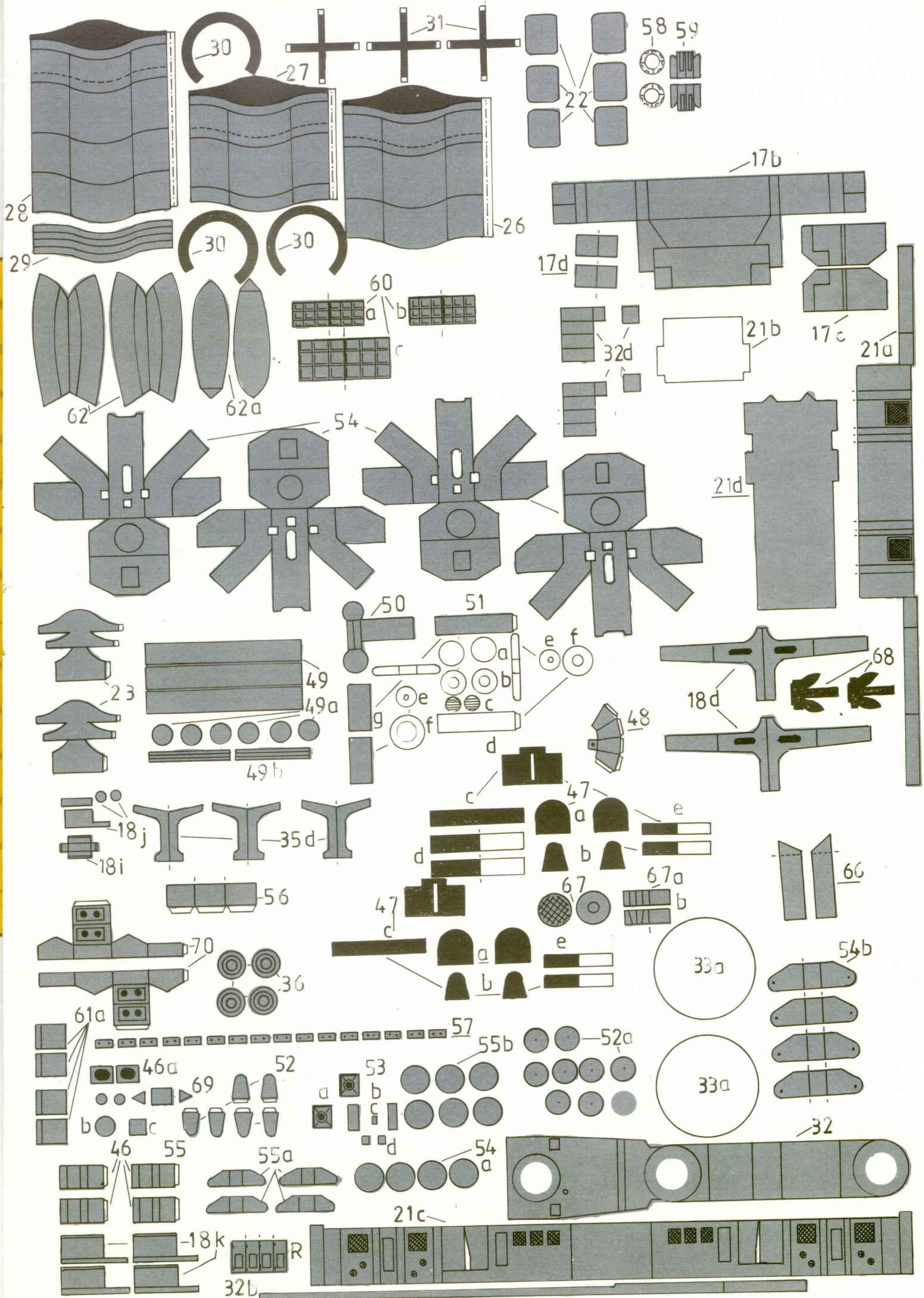
GPM

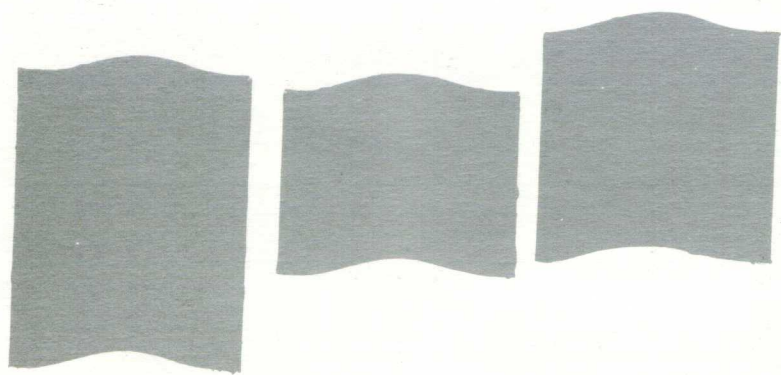
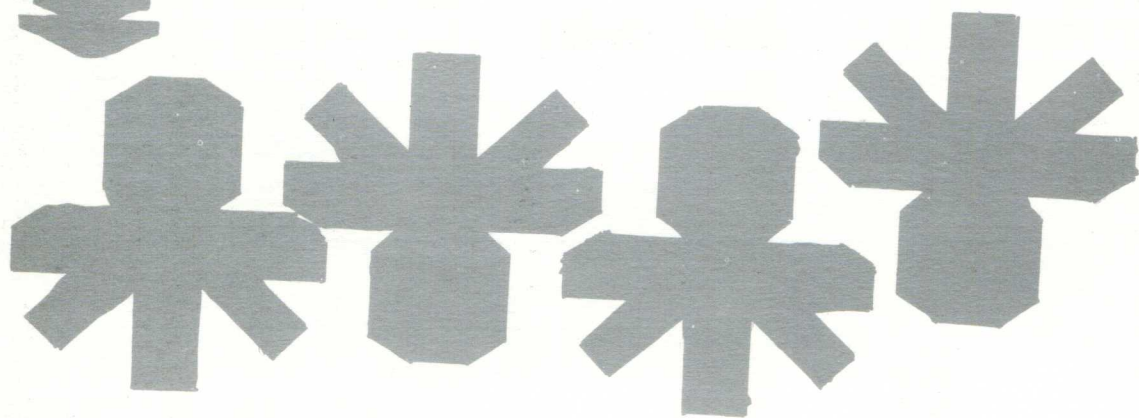
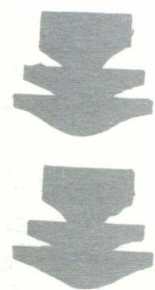
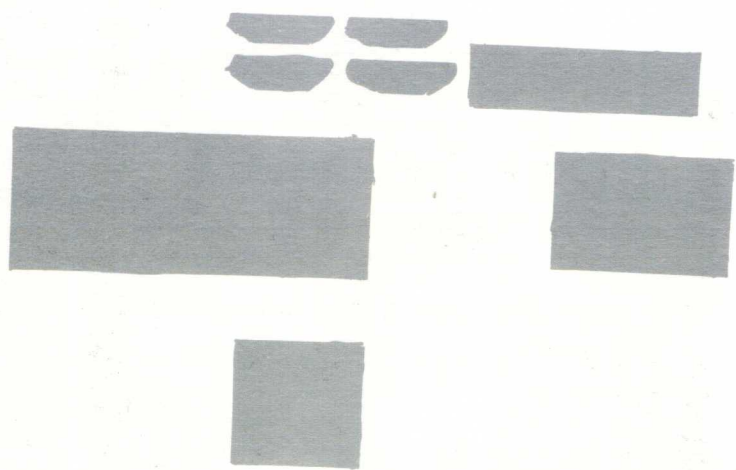
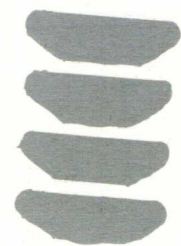
Nr 72

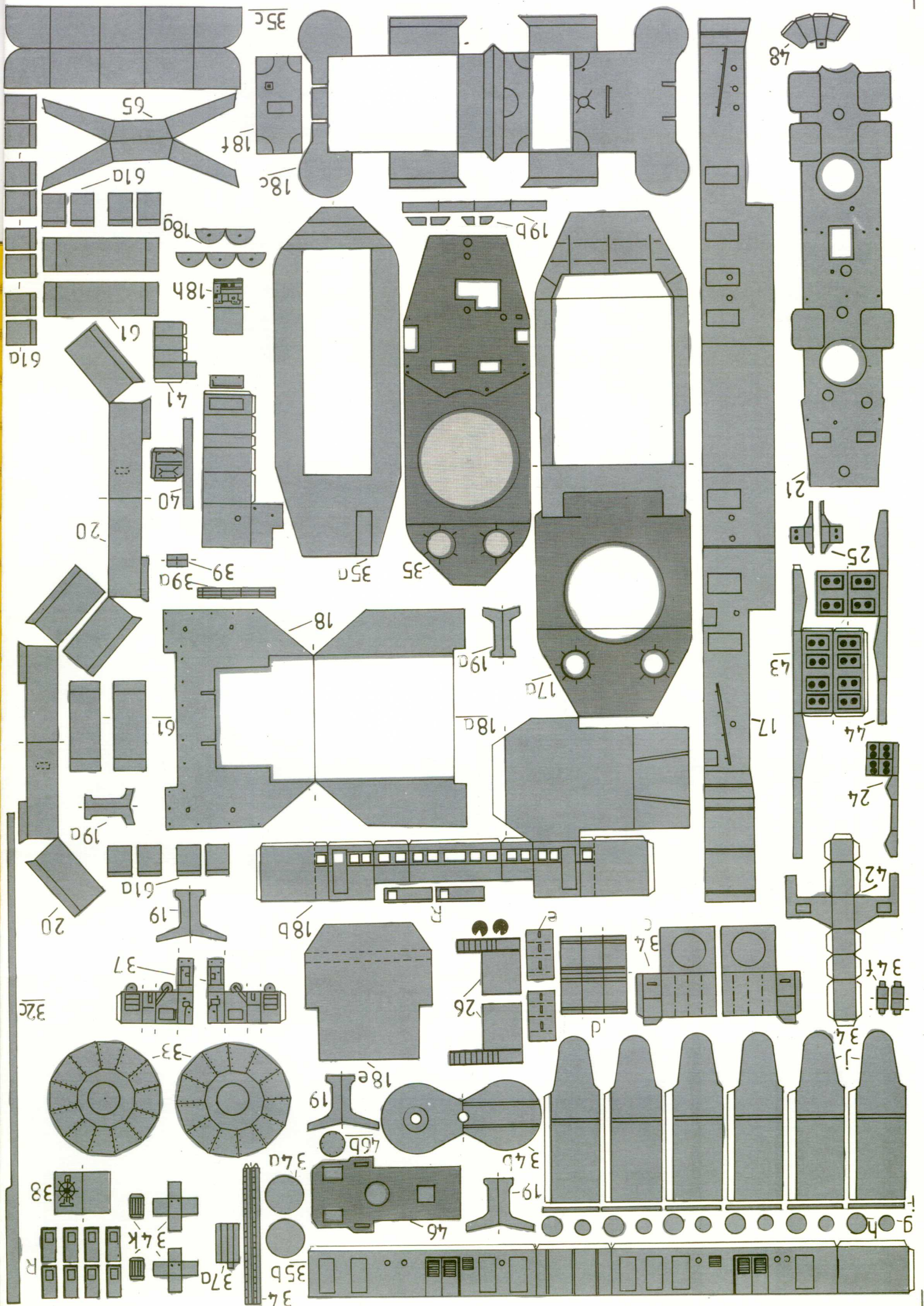

ORP "WICHER"

W latach dwudziestych Polska Marynarka Wojenna składała się z kilku starych, wysłużonych ex-niemieckich torpedowców. Były to siły nieodpowiadające ambicjom naszego kraju. Ze względu na to, iż krajowe stocznie nie były w stanie wybudować odpowiednio dużych i silnych okrętów postanowiono złożyć zamówienia w stoczniach zagranicznych. Wybór padł na stocznię kredytową. Zamówiono w stoczni Chantiers Navals Français dwa okręty: ORP "Wicher" i "Burza". Okręty przypominały wyglądem standardowy typ niszczyciela francuskiego z tego okresu: "Simoun", jednakże były od nich nowocześniejsze. Najlepszą stroną tych okrętów była silna artyleria główna złożona z czterech dział kalibru 130 mm, pozostałe parametry były gorsze od ówczesnych niszczycieli brytyjskich. Zła jakość wykonania spowodowała, iż pierwsze polskie niszczyciele: "Wicher" i "Burza" nie należały do czołówki tego typu jednostek na Bałtyku (następne dwa niszczyciele: "Grom" i "Błyskawica" zamówione w stoczni brytyjskiej były w swoim okresie najlepszymi jednostkami na Bałtyku).

ORP "Wicher" wszedł do służby 15 lipca 1930 roku. Przed wybuchem II w. św. "Wichrowi" jako jedynemu z czterech niszczycieli wyznaczono rolę obrony polskiego wybrzeża.

W dniu 1 września wraz z "Gryfem" i pozostałymi trałowcami bierze udział w pierwszej bitwie powietrzno-morskiej II w. św. na Zatoce Gdańskiej. 3 września dochodzi do walki artyleryjskiej pomiędzy dwoma niszczycielami: "Lebrecht Maass" a "Wichrem" i "Gryfem" oraz baterią cypłową. Artylerzyści "Wichra" mają możliwość wykazania swojego kunsztu (w czasie ćwiczeń w okresie międzywojennym artylerzyści "Wichra" osiągnęli najlepsze wyniki z całego dywizjonu). Okręty niemieckie wycofują się z uszkodzeniami. Po południu tego samego dnia Luftwaffe dokonuje ataku na port wojenny. "Wicher" trafiony trzema bombami tonie. Wrak podniesiony został przez Niemców, a po zarzuceniu prób naprawy i wcielenia okrętu do Kriegsmarine (rzekomo pod nazwą "Seerose"), zatopiono go ponownie w Zatoce Gdańskiej. Po wojnie wraka używano jako celu ćwiczebnego dla samolotów, a następnie pocięto na złom.

DANE TECHNICZNE:

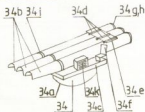
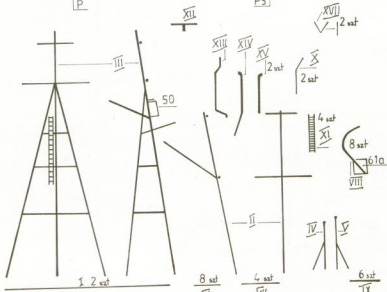
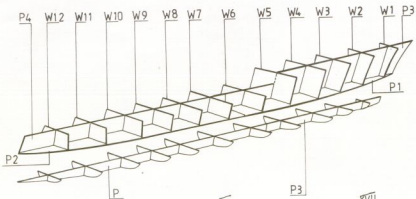
WYPOWORNOSC: 1320t. konstrukcyjna:
1910t. normalna pełna
WYMIARY: 100,9m x 10,6m x 3,8m.
SZYBKOSC: 33 węzły
UZBROJENIE: 4x130mm; 2x40mm, dwie potrójne wyrzutnie torped kalibru 550 mm.;
dwie podkładowe wyrzutnie bomb głębinowych (20 bomb), 60 min 2 NKM
Plot 13,2mm (2x1).

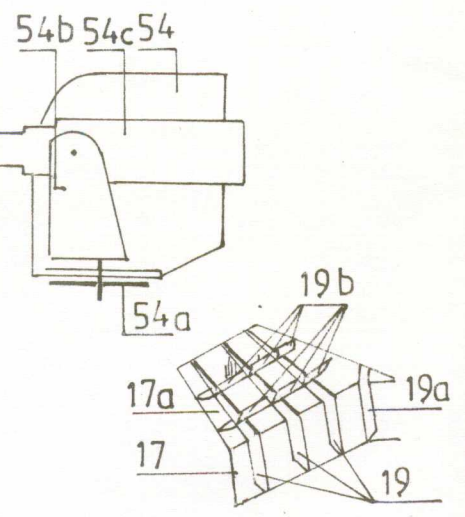
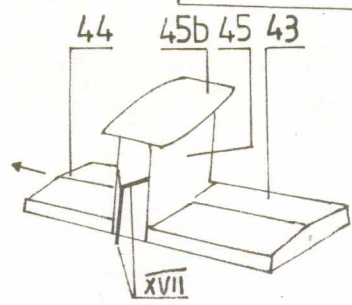
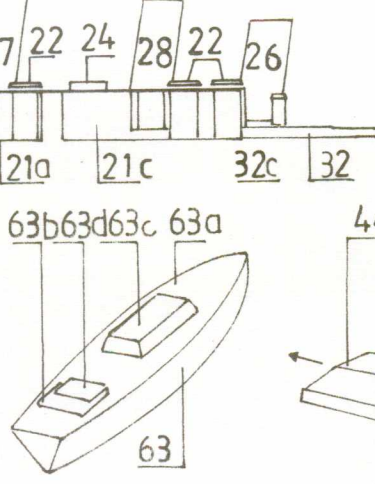
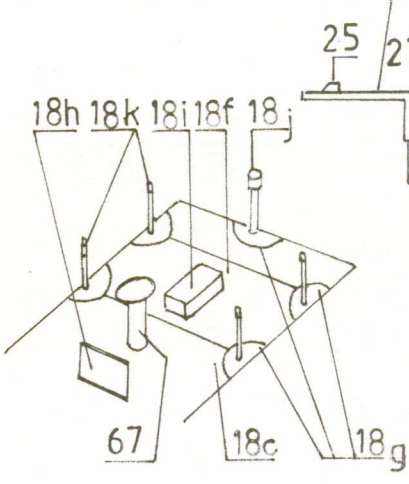
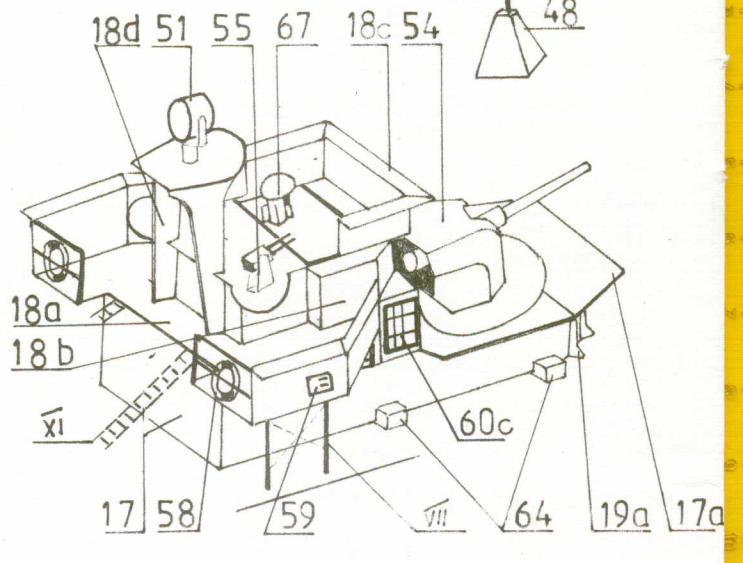
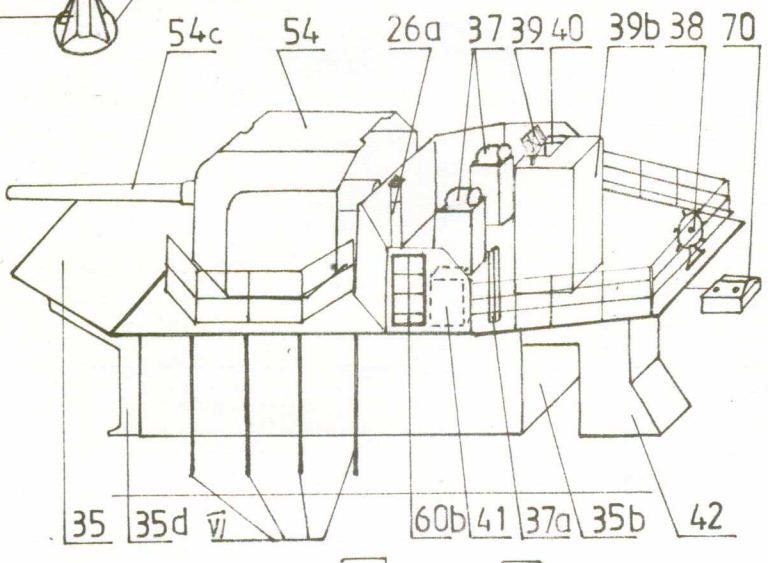
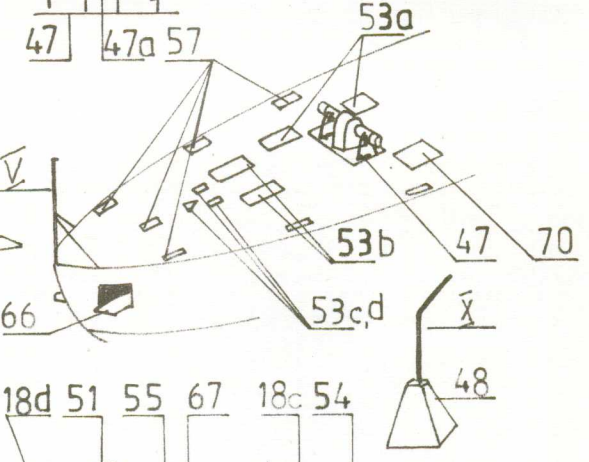
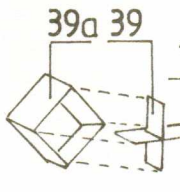
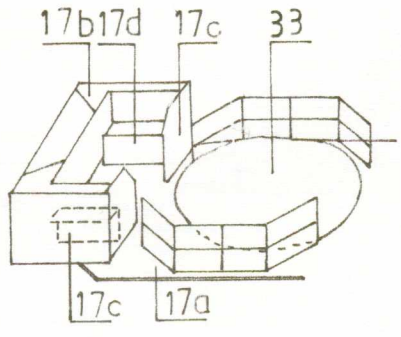
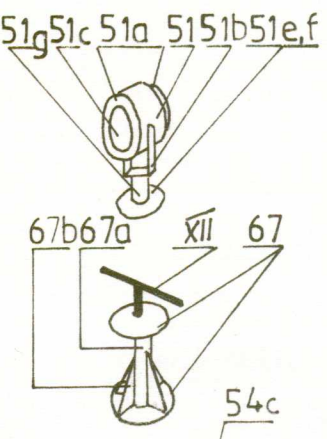
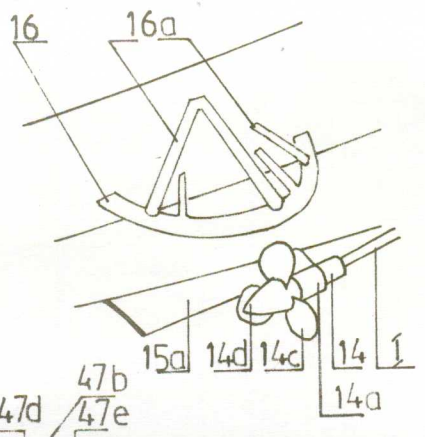
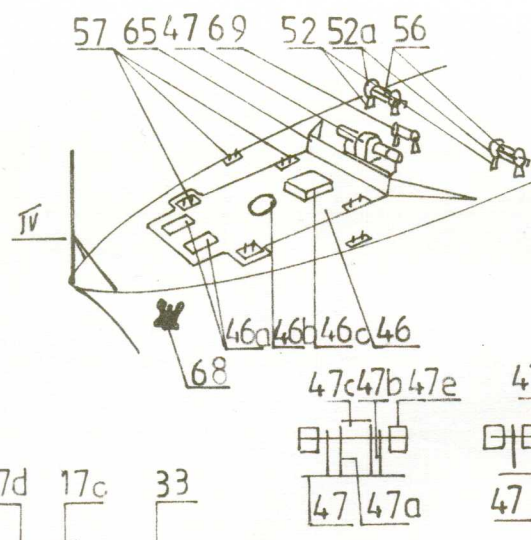
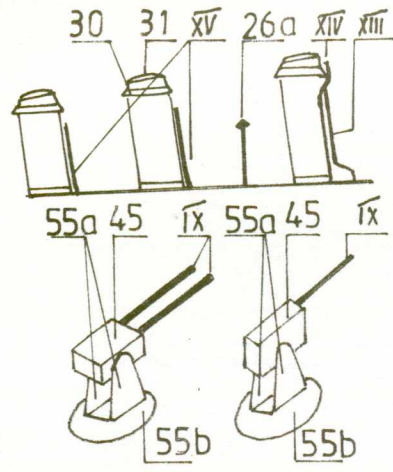
OPIS BUDOWY

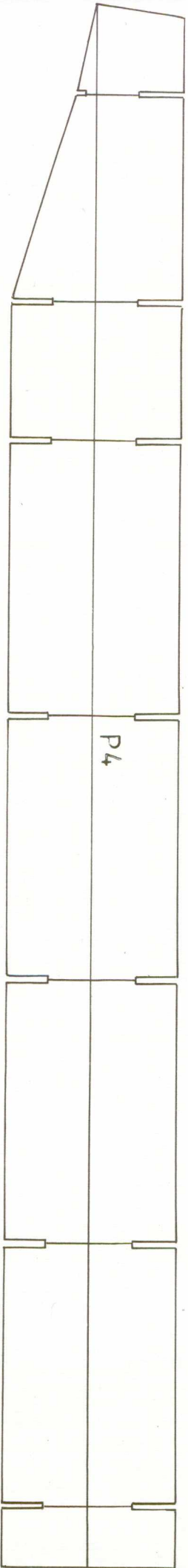
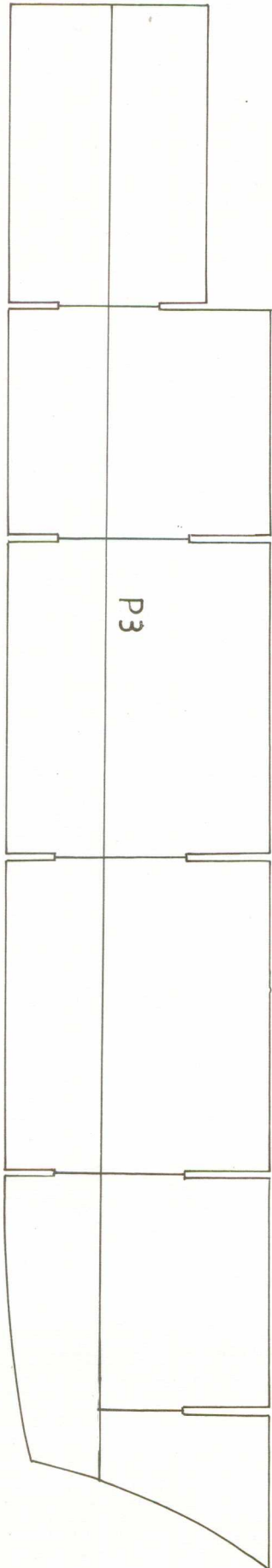
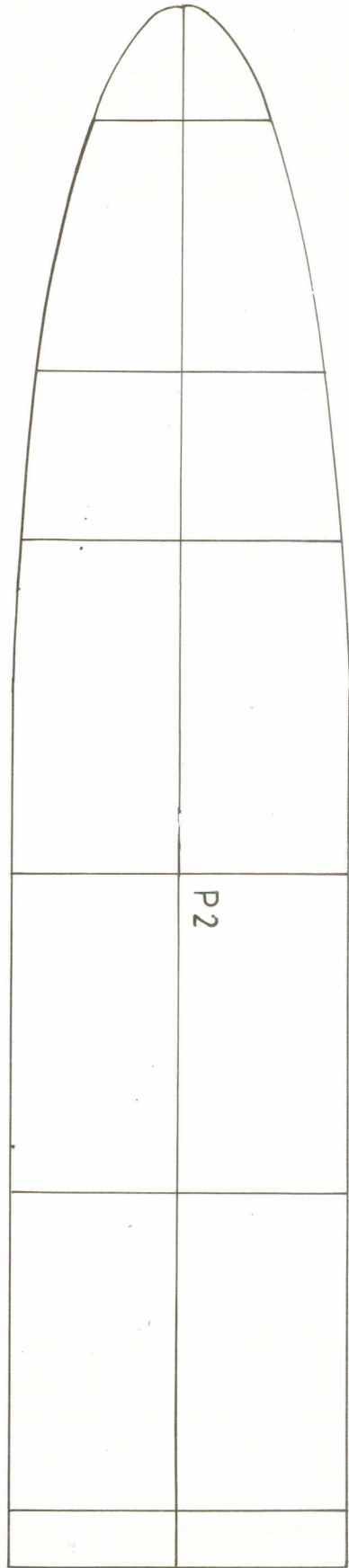
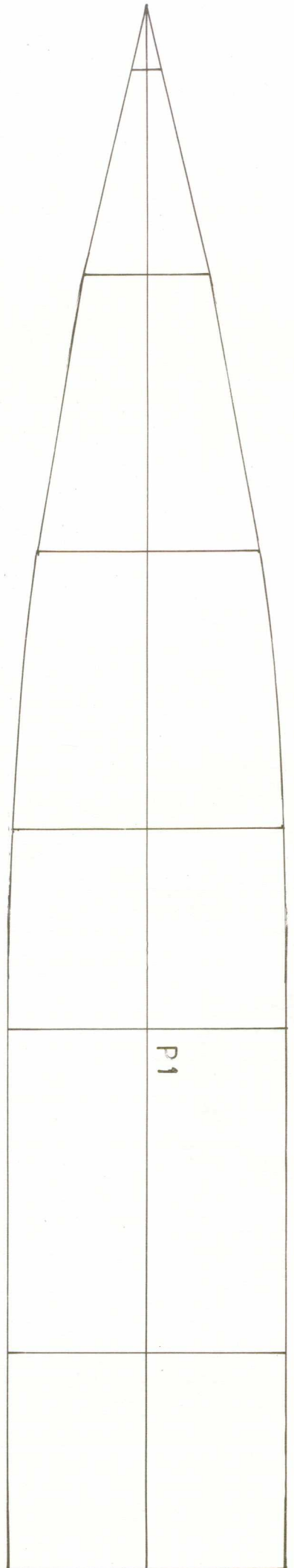
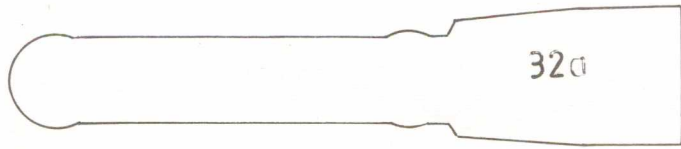
Szkielet modelu skleamy z cz.: P1, P2, P3, P4 i wręg: W1, W2, W3, W4, W5, W6, W7, W8, W9, W10, W11, W12. Po usztywnieniu klejem naklejamy poszycie: jedna cz.: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10. Do cz. 7 doklejamy osłony wału cz.: 14a, 14, przewlekamy przez nie drut I tak aby jeden z końców był osadzony w cz. 14b, a na drugim osadzamy śruby cz.: 14c, 14d. Następnie przyklejamy cz. 15a i ster cz. 15. Część 17 profilujemy i doklejamy do kadłuba. Po zakończeniu pracy przy dnie naklejamy burty cz.: 11P, 11aP, 11L, 11aL wycinając okienka na rufie. Na burtach w oznaczonych linią przerywaną miejscach naklejamy cz. 11b. W wycięte otwory na rufie wklejamy cz. 66. Części: 16, 16a skleamy i przytwierdzamy do burt. Nadbudówki cz. 17 skleamy i usztywniamy ją cz. 17a1, następnie przyklejamy cz. 17a, a z przodu pod nią cz.: 19, 19a, 19b. Części: 17b, 17c, 17d skleamy i przyklejamy na cz. 17a w oznaczonym miejscu. Kolejno naklejamy cz.: 18, 18a, 18b, 18c, 18d, 18e, 18f, 18g, 18h, 18i, 18j, 18k. Z prawej strony przyklejamy cz. 64, następnie skleamy cz.: 21, 21a, 21b, 21c, 21d, 22, 23, 24, 25, 26. Do cz. 21 przyklejamy kominy cz.: 26, 27, 28, 29, 30, 31. Teraz cz.: 32 skleamy z cz.: 32b, 32c i naklejamy na cz.: 32a. Na tej części przyklejamy cz.: 45, 45a, 45b, 43, 44, wyrzutnie torped cz.: 34, 34a-34k. Kolejną nadbudówkę cz.: 35, 35a, 35b skleamy i usztywniamy cz.: 35a1, całość doklejamy do pokładu. Pozostałe cz.: 35c, 35b, 36, 37, 37a, 38, 39, 39a, 40, 41 przyklejamy na rufie i dziobie. Falochron cz.: 65 skleamy i przyklejamy w oznaczonym miejscu. Działa skleamy z cz.: 54c, 54b, 54a i wklejamy w wieże cz.: 54. Działa znajdujące się na nadbudówkach przyklejamy do cz.: 33, 33a. Części: 55, 55a, 55b skleamy i osadzamy w oznaczonych miejscach. Podstawy pod szalupę skleamy z cz.: 61, 61a, na których osadzamy szalupę cz.: 62, 62a, 63, 63a, 63b, 63c, 63d. Części: 49, 49a skleamy i przyklejamy pomiędzy podstawami szalup. Maszty podane są jako szablony do wykonania z drutu 0,8 mm. Pozostałe części skleamy w/g rysunków pomocniczych i rys. zestawieniowego.

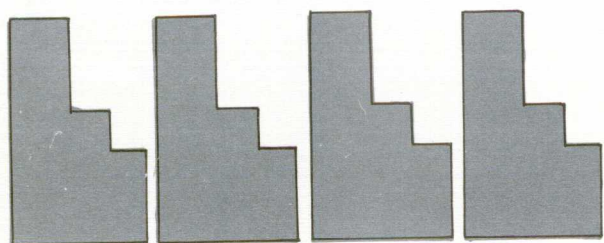
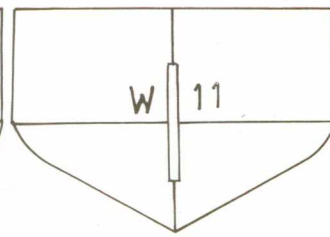
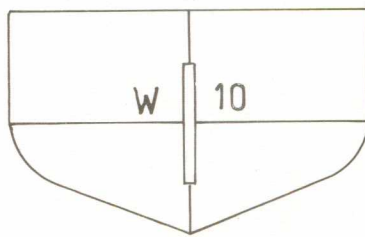
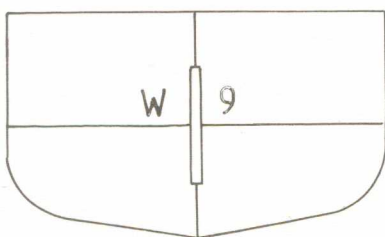
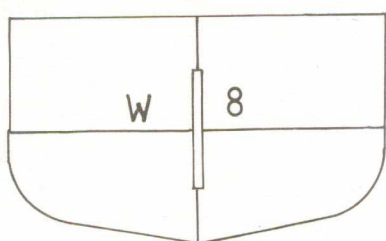
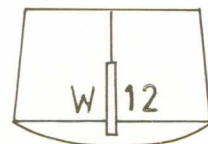
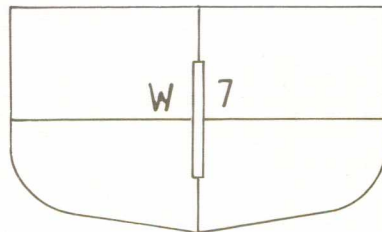
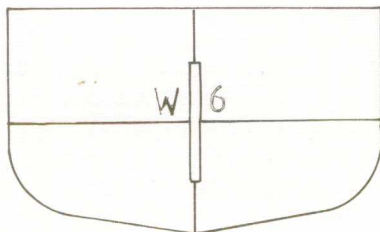
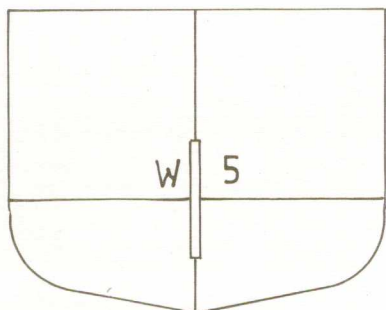
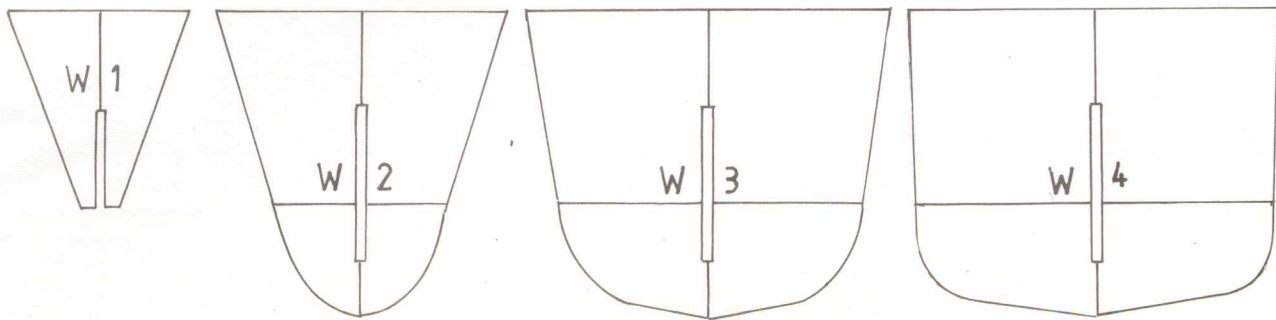
UWAGA!

Części niekartonowe podane są jako szablony do wykonania we własnym zakresie. Relingi należy umieścić na częściach w oznaczonych miejscach. Na rysunkach pokazana jest tylko jedna szalupa posiadająca największą ilość części, druga szalupa oznaczona jako cz.: 63 nie posiada budki cz.: 63c i cz.: 63d.

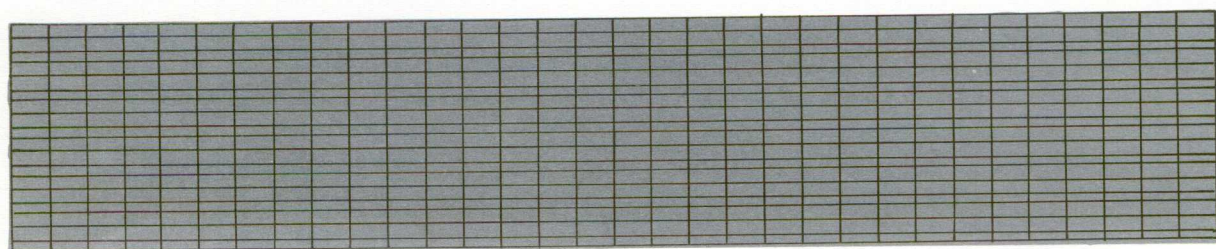
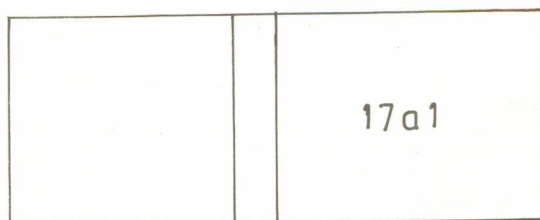

54c

u
x
x

